

PATHFINDER

PŘÍLOHA ČASOPISU ADVENT

KVĚTEN 2014

č. 5

**86. ODDÍL
„DIVOŠI“ VOJKOVICE**

SPLAV/DUNAJCA

SPOMIENKA NA SPLAV DUNAJCA POČAS LETA...

Túto akciu organizujú vodcovia a radcovia z Prešova pre svojich pathfinderov, ich rodičov, kamarátov a všetkých, ktorí majú záujem:-).

V jedno slnečné ráno čakalo osem chrumkavých chlebov v regáli v supermarkete. Netušili však, že traja pathfindri ich vezmú na výlet... Takto sa začína dobrodružstvo chlebov a odvážnych pathfindrov a ich rodičov na splave Dunajca.

Najprv ich čakala dvojhodinová cesta autobusom sprevádzaná spevom a smiechom detí. V Červenom Kláštore si nafúkali rafty a člny – Pálavy, všetci sa natreli opaľovacím krémom a oblečení vo vestách nasadli do člnov, aby vyrazili na nepokojnú rieku. Chleby prevezené autom do Lesnice čakali, kým sa ostatní skvelo zabávali na vode... máčali si nohy a špliechali na seba vodu.

Ako každý rok, zastávka na Jánošíkovom skoku znamenala prestávku na schladenie sa vo vode.

Najprv do nej naskákali len deti, potom sa pridali aj ich rodičia a nakoniec sa musela zorganizovať „záchranná akcia“, ktorá dostala odvážlivcov z druhého brehu späť.

Keď už boli zase všetci suchí a najedení, vydali sa na raftoch opäť na vodu. Druhá polovica rieky bola divokejšia a zábavnejšia.

V Lesnici „moreplavci“ vytiahli člny na breh, vyčistili ich a nasledovala najneobľúbenejšia časť celého splavu... odnesenie raftov na ihrisko. Nakoniec sa to podarilo a všetky člny aj (pod)vodníci sa dostali k autobusu. Tam sa opäť stretávame s nedočkavými chlebami, na ktoré sa už všetci tešili.

Počas cesty do Haligoviec chleby zasa počúvali spev nezmarov a škvŕkanie hladných žalúdkov. V Goralskom dvore sme si pochutnali na guláší a zajedli ho chleбом.

A to bol koniec tohto krásneho dňa a tiež našich chlebov. Tie boli šťastné, že si vychutnali jeden deň s pathfindermi a pathfinderi ďakovali nášmu nebeskému Ockovi, že im dal chlieb a pekné počasie s nezabudnuteľnými zážitkami.

Ráchel a Majka

DOBŘÝ NÁPAD

Někdy hledáme způsob, jak zaujmout pozornost dětí při výkladu duchovních naučení a jak podpořit zapamatování podstatných věcí. Existuje celá řada dobrých nápadů, jak to udělat. Dnes vám chci představit jeden z nich. Vyzkoušejte ho s vašimi dětmi v DSŠ, na oddílové schůzce nebo při vyprávění příběhu pro děti před kázáním.

PŘÍBĚH, KTERÝ VYPRÁVÍ TVÁ RUKA

„Chci vám dnes vyprávět příběh, který vypráví naše ruka.“ – (Zvedni svou levou ruku s roztaženými prsty a ukazováčkem pravé ruky ukazuj na jednotlivé prsty levé ruky.)

„Zvedněte takhle svou levou ruku... Její vyprávění začneme palcem a skončíme u malíčku. Opakujte po mně:“

1. Zhřešil jsem.
2. Bůh mě miluje.
3. Ježíš za mne zemřel.
4. Přijímám jej jako Spasitele.
5. Mám věčný život.

„Tak a řekněme si to ještě jednou...“ – (Vše ještě jednou i s ukazováním na jednotlivé prsty zopakuj.)

„A teď už vám povím celý příběh.“

(Zavři všechny prsty levé ruky, vyjma ukazováčku, který ukazuje vzhůru.)

„**Tento prst ukazuje k Bohu**, který nás stvořil.“

„Ale podívejte se na ten palec...! (Palec vykroutíme směrem dolů.) – Ukazuje úplně opačným směrem a **to nám připomíná, že jsme my lidé zhřešili**. Já i vy jsme někdy dělali špatné věci a říkali taková slova, za která se před Bohem stydíme... Zhřešil jsem!“

(Teď zvedni znovu ukazováček.)

„Ale tento prst ukazuje k Bohu a **to mi připomíná, že mne Bůh miluje**. On nás stvořil a je naším nebeským Otcem.“

(Pak skryj palec a zvedni prostřední tři prsty.)

„Tyto tři prsty mi připomínají tři kříže, které stály na kopci nad Jeruzalémem. Na dvou z těchto křížů viseli dva zločinci, kteří byli odsouzeni za své špatné činy. Děti, kdo však byl ukřižován na tom prostředním? (Ježíš...) Správně. Tento prst mi připomíná, že za mne zemřel Ježíš.

(Nyní ukaž na prsteníček.)

Jeden z těch dvou zločinců v Ježíše jako Mesiáše uvěřil a prosil jej, aby byl i jeho Zachránce. Přijal Pána Ježíše jako svého Spasitele a byl zachráněn. – **Prsteníček mi tedy připomíná, že jsem přijal Ježíše za svého Spasitele.**“

„Když jsi přijal Pána Ježíše za svého Spasitele (*ukaz na malíček...*), můžeš říci: **„Mám život věčný.“**

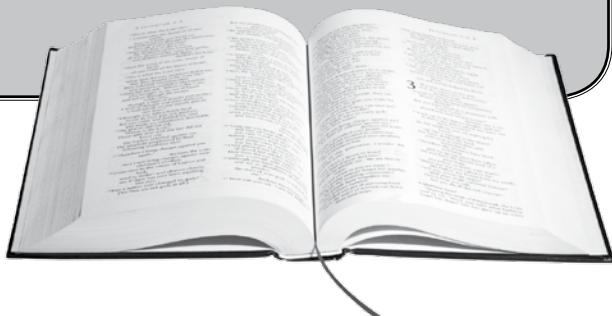
„A teď už celý příběh, který vypráví naše ruka, znáte. Zkusíme si ho povědět ještě jednou, abychom si ho dobře zapamatovali...“

(Příběh nechejte dětem, za současného ukazování na jednotlivé prsty, zopakovat. A při některé z dalších příležitostí se k tomuto vyprávění s dětmi vraťte, aby si dobře zapamatovaly, co který prst připomíná.)

Upraveno podle článku W. Leitcha

Hospodin mi řekl: „Všechno, co ti odhalím, zaznamej na tabulky. Piš tak jednoduše a srozumitelně, aby to každý hned pochopil a zpráva se rychle rozšířila...“

Abakuk 2,2 SC

Již před časem jsem oslovil vedoucí jednotlivých oddílů Klubu Pathfinder, aby nám do redakce Přílohy Pathfinder poslali zprávy o tom, jak pracují s dětmi ve svých sborech. Postupně vám budeme zprostředkovávat pohled na jejich práci, abyste se jejich nápady mohli inspirovat. Připojte se i vy k těm, kteří tak již učinili!

86. ODDÍL KLUBU PATHFINDER „DIVOŠI“ VOJKOVICE

Vznik našeho oddílu sahá snad až někam do poloviny 60. let. Tehdy to samozřejmě ještě nebyl oddíl Klubu Pathfinder, ale Stezky písmáka. Děti našeho sboru se začaly scházet pod vedením bratra Zdeňka Sosny a velkým vzorem jim v té době byl bratr Oháňka, zvaný Šedý Bobr, který Stezku písmáka zakládal. S ním (tehdy ještě naši rodiče) jezdili na tábory a učili se od něj systematické práci s dětmi. Po bratru Sosnovi se vedení ujali další vůdcové – bratr Kája Poloch a Jiří Buroň zvaný „George“.

V roce 2004 jsme na táboře měli družiny s velmi přiléhavými názvy: Divoši, Amazonky a Křováci. Na základě těchto pojmenování družin jsme pak zvolili název pro celý oddíl: „DIVOCÍ AMAZONŠTÍ KŘOVÁCI“. Pro oficiální registraci v Klubu Pathfinder jsme původní verzi zkrátili na dnešní „**DIVOŠI**“ a dostali jsme číslo 86, na které jsme patřičně hrdí.

V současné době se pod vedením Davida Stabela schází 30 dětí, z nichž celá jedna třetina patří do věkové kategorie Kolibříků. Perspektivní budoucnost našeho oddílu je tak dobře pojištěna :-). Hned vedle modlitebny máme svou **klubovnu**, ve které se každou druhou neděli pravidelně scházíme. Program připravujeme podle metodiky SRPu, plníme odborky, soutěžíme v nejrůznějších oborech a také rádi hrajeme zajímavé hry. A protože jsme také „Písmáci“, nezapomínáme na žádné schůzce na Boží slovo.

Naší každoroční specialitou je **celoroční etapová hra**, která pak vrcholí na **tábore**. Při ní obchodujeme v přístavech, bojujeme na mořích a budujeme na ostrovech svá města. Je to fakt dobrá věc, která děti motivuje k tomu, aby nikdy na žádné akci nechyběly a nepřišly tím o cenné body :-).

Každý měsíc podnikáme nějakou **výpravu** nebo jinou pohybovou akci (jako je tělocvična, baseball, sportovní klání apod.). V čase nepříznivého počasí hrajeme **deskové hry**, ke kterým zveme své kamarády nebo i jiné, odrostlejší, zapálené hráče, se kterými poměřujeme své síly.

Co se nám také moc osvědčilo, to jsou **sobotní odpolední oddílové programy** pro členy našeho sboru CASD. Při nich jim prezentujeme vše, co v oddíle děláme a zažíváme. Oni nás pak rádi podporují a moc nám fandí. Vyzkoušejte to také.

Na přiložených fotkách můžete vidět náš oddíl při poslední, nevšední akci, kterou jsme přiléhavě nazvali „**Expedice Úsvit**“. Chtěli jsme zažít východ slunce na vrcholku nejvyšší hory Beskyd – Lysé hoře (má 1323 m n. m.). Museli jsme si opravdu hooódně přivstat, abychom už ve čtyři hodiny a třicet minut mohli vyrazit na cestu z parkoviště pod Lysou horou v obci Krásná. Na turisticky žlutě značené cestě nás čekalo dlouhých pět kilometrů stoupání. Na nějaký odpočinek nebyl čas, protože jsme nahoře museli být už před sedmou hodinou. Slunce totiž, jak je všeobecně známo, dodrzuje svůj „jízdni řád“ podstatně lépe než naše ČD.

Cesta byla zpočátku místy zledovatělá, ale s přibývajícím nadmořskou výškou jsme šlapali po souvislé sněhové pokrývce. V 6:50 jsme již stáli na východní straně vrcholu Lysé hory a kochali se pohledem na tu úžasnou zlatou nádheru. Byl to jedinečný zážitek, který nám doslova vyrazil dech. V tichu jsme vzpomínali na slova Žalmy 19...

Na chvíli jsme zalezli do vyhřáté hospůdky „Kameňák“, abychom se trochu ohřáli, a pak hajdy zpátky k domovu. Cestou došlo i na sněhové přestřelky a ti, kdo měli s sebou plastové lopatky, sjížděli kopečky „šusem“. Dole na parkovišti jsme byli podle plánu v deset hodin a výpravu jsme zakončili tradičním oddílovým pokřikem.

Přejeme všem dětem v našich sborech CASD zážitky podobné těm našim. Mrkněte na naše webové stránky: <http://divosi.vojkovice.net/> a určitě pochopíte proč...

Za oddíl „DIVOŠI“ VOJKOVICE

David Stebel

DIVOŠI NA VÝPRAVĚ

NÁČELNÍK DAVID

NÁŠ FOTBALOVÝ TÝM

NA TÁBOŘE

NAŠE KLUBOVNA Z VENKU

**NA CESTĚ K VRCHOLU
NEDOSTUPNOSTI**

ODDÍLOVÉ LOGO

NAŠE KLUBOVNA UVNITŘ

„DALEKÁ CESTA“ HRAJE HRU – POZNÁVÁME BIBLI

Která kniha Bible následuje po knize Žalmů?... Job?

Poslední kniha Bible?... To vim, to je Zjevení Jana!

Nemůžu to najít. Mně snad někdo toho Sofonijáše z Bible vytrhnul.

Stop! Mám to hotové! Nikdo už nesmí pokračovat v hledání.

Složte z písmen správnou odpověď a postupte na herní polse o počet písmen slova, které jste složili.

Tak to jsem tentokrát prosvíhnul.

Všechna písmena tu jsou, jenom to „R“ ne a ne najít. Asi se přede mnou schovává.

Nevidíte tam někde písmeno „Zet“?

Jerry, která kniha Bible je před Abdijášem?

To si najdi v seznamu knih Starého zákona.

Jerry, už jsem na ostrově – dej mi otázku z historie Bible.

Otázka z historie: **Co to je „Svítek“ a jak se vyráběl?** Pokud odpovíš správně, kartičku za pět bodů si ponecháš. Pokud ne, body nezískáš žádné.

Teď se mi vyplácí, že mám Bibli v mobilu. Moderní technika slaví úspěchy i v biblické soutěži.

Postupně se seznámíme s celou historií Bible a počet otázek budeme rozšiřovat.

